

Annemarie Haverkamp: 'Jarige Job' Uitgegeven in eigen beheer, Amsterdam 2013. ISBN 9789082145403 (MCG/PO) Zie ook www.annemariehaverkamp.nl en www.koekemokke.nl

Korte bespreking:

Vierde boek van Annemarie Haverkamp met columns over het leven van haar met haar zoon Job. Job werd geboren met een zeldzame chromosoomafwijking. Columns die Annemarie Haverkamp in de Gelderlander schreef over het leven met haar zoon werden eerder gebundeld in *Job, een zeldzaam jongetje* (2007), en *Job zegt koekemokke* (2009), *Dolgelukkig zijn wij*(2010). Nu Job tien jaar is verschijnt dit jubileumboek *Jarige Job*.

Annemarie was, zoals zij zelf zegt, iemand met plannen en ambitie. Zij en haar man leiden een luxe leven met dure wijn uit mooie glazen en twee maal per jaar een exclusieve reis. Wanneer hun zoon Job wordt geboren met een zeldzame chromosoomafwijking worden zij geconfronteerd met de beperkingen waarmee hij zal moeten leven. Job zal nooit zelfstandig worden. Met de komst van Job verliezen ook Annemarie en haar man de grip op hun leven. De artsen voeren de regie over hun kind. De verpleging regelt de zorg.

Job: een zeldzaam jongetje bevat columns over Job, uit de periode november 2004 tot oktober 2007. In Haverkamps gebruikelijke klare taal groeit de familie mee met de vorderingen van Job.

In *Job zegt koekemokke* ontwikkelt Job zich tot een ondeugend mannetje. In de columns uit de periode van oktober 2007 tot oktober 2009 gaat hij naar school, leert fietsen en bezoekt Eurodisney.

In *Dolgelukkig zijn wij* voert Annemarie de lezer middels een naderhand gecompileerd dagboek mee in haar rouwproces, die eerste weken na de geboorte van Job. Van heel dichtbij ervaar je hoe zij stap voor stap de controle over haar leven en emoties verliest. Lange slapeloze nachten vol twijfels en schuldgevoelens. De dagelijkse gang naar de kinderafdeling. Nadenken over het verschil tussen basale zorg en levensreddend handelen. Maar moet je dat eigenlijk willen, levensreddend handelen? Mag je dat eigenlijk ook *niet* willen?

Meer dan honderd dagen gaan voorbij. Dan vinden beide ouders geleidelijk de kracht om ervoor te gaan en mag Job eindelijk naar huis. Het verdriet om Job blijft, maar uiteindelijk lukt het Annemarie zijn afhankelijkheid te accepteren.

In verband met dit boek, *Jarige Job*, reisde Annemarie met het Liliane Fonds naar Campinas, Brazilië. Daar bezocht ze een revalidatiecentrum voor kinderen, Casa da Criança Parálitica. In het boek schrijft Annemarie in het eerste hoofdstuk over Braziliaanse ontmoetingen en het contact dat zij had met moeders in Brazilië. Daar is weinig geld voor de zorg voor kinderen met een beperking. Daarna staan er weer columns in over leven met Job van 2009 tot en met 2013.

Over de schrijfster:

Annemarie Haverkamp (nu 48) is journalist en schrijfster. Annemarie studeerde culturele antropologie, werkte bij De Gelderlander, was chef van he en het Arnhem/Nijmegen-magazine Luxity. Ze is nu hoofdredacteur van universiteitsblad

Vox van de Radboud universiteit. Daarnaast schrijft ze als freelance journalist voor onder meer NRC, FD Persoonlijk en LINDA. In 2004 werd zij moeder van Job, die zwaar gehandicapt is. Zie ook: Annemarie Haverkamp @havermarie

Wat viel op:

Annemarie durft zich steeds weer in haar af en toe rauwe eerlijkheid kwetsbaar op te stellen. In een uitzending van de Moraalridders (EO, 20 oktober 2010) zegt ze daarover: "Als ik dit opschrijf denk ik: daar kom ik niet zo mooi vanaf. (...) Daar ben ik niet trots op. Aan de andere kant sta ik daar volledig achter, want, ja, zo heb ik gedacht en ik heb altijd –samen met mijn man- in het belang van mijn zoon gedacht."

Citaten:

Pag.14: 'Ik realiseer me dat geen van de vrouwen er wanhopig uitziet. Hun door alle mogelijke handicaps geteisterde kinderen ook niet. Gelukkig is er gespecialiseerde hulp voor de kinderen : thuis worden ze geknuffeld en gewiegd.'

Pag.37:"Wat is er met jou?

'Indicatiecommissie aan de telefoon gehad.'

Een uur lang diende de vader op te sommen wat zijn zesjarige zoon allemaal niet kon. Vroeger gingen deze gesprekken *face to face*, maar dit jaar is de telefoon ingezet. Efficiënter, Afstandelijker.

Het eigenlijke doel van het indicatiegesprek is kijken of de handicap niet goedkoper kan. Er zit immers minder geld in de AWBZ –pot. (...)

het was de tenzij die mijn man nekte. Of hij precies kon benoemen wat Job allemaal niet kon. Niet zelf zitten, plassen, poepen, eten, drinken, spelen, aankleden, uitkleden, wassen, slapen, kots opruimen.

Echt niet? Kan hij helemaal niks zelfstandig? Denkt u eens heel goed na, meneer, er is toch wel iets wat uw kind zelf kan? He-le-maal niks? '

Pag. 131: april 2012

200.000 (...) 200.000 gehandicapten en zieken werden aan het begin van de tweede wereldoorlog in het diepste geheim vermoord door de nazi's (...) Toen Job acht jaar geleden met al zijn gebreken ter wereld kwam, twijfelde ik aan zijn bestaan. Kreeg hij een waardig leven? Deden wij er niet beter aan hem alle pijn te besparen? Kwam er een moment waarop we onze zoon konden laten gaan.

Hier, op deze belanden plek, voelt die gedachte als hoogverraad. Mijn zoon is er nog, ik voel meer liefde voor hem dan ik besepte dat ik in me had. Niemand, niémand mag aan hem komen.'

Pag.189-190: ' Bij het instoppen bedank ik mijn zoon voor het eerst hardop.

'Dankjewel baasje. Zonder jou had ik van deze wereld niets gezien.'

Recensies/extra:

<http://www.annemariehaverkamp.nl/interview-annemarie-in-nrc/>

<http://www.roelants.nl/boekennieuws/item/jarige-job-nu-in-de-winkel.html>

Bob van Huët (journalist De Persdienst, oud-collega van Annemarie Haverkamp): (...) Ondertussen ging het leven met Job door. Kwam de iPad in zijn leven, werd Steve Jobs een held en leverde Annemarie strijd met bureaucraten en tegen vooroordelen.

Maar gelukkig steeds met gevoel voor humor en een stijl die je meer dan eens bij de strot grijpt. Al tien jaar. *Jarige Job* is dus een jubileumboek van een talentvolle schrijver. Hoe is het nu met Job? Het is weer raak beschreven in dit vierde boek van Annemarie Haverkamp(...) . Ik put hoop uit die verhalen en prijs de schrijfster die ze met ons durft te delen.

<http://verwanten.zozijn.nl/102438-een-jubileumboek-jarige-job.html>

(...) Het is een nieuwe bundeling van de mooiste verhalen met als extraatje een verslag van een reis naar Brazilië waar Annemarie gesprekken had met andere moeders van gehandicapte kinderen.